

VIJF FABELS VAN LA FONTAINE

voortstappend, haast zich niet te zeer.
De haas echter versmaadt een zoo behaalde zege.
Veel is er hem niet aan gelegen,
maar hij beschouwt het als zijne eer,
pas laat op pad te gaan. Hij graast, hij rust
en houdt zich bezig, zoo hem lust,
maar met den wedloop niet. Ten slotte, ziende
dat de ander 't einde haast bereikt heeft van de baan,
vertrok hij als een pijl, maar wat hij liep, het diende
hem nu tot niets: als eerste kwam de schildpad aan.
Die riep: „Had ik gelijk, het tegen jou, zoo vlug,
toch maar te hebben opgenomen?
En waartoe was het niet gekomen,
als je ook een huis droeg op je rug!”